

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Si peccatum ab aliquo commissum in eo sit, vsquequo pæniteat. D

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

spondent, dicentes propter peccatum quodem tantum illum furem reum constitui, & quamuis eius voluntas & actio vnum sit peccatum, pro alio tamen reus factus est actu peccando, quam prius erat sola voluntate delinquendo: quia pro actu qui est aliud quam voluntas, licet non aliud peccatum.

Alia aduersus eosdem obiectio.

C
Item & adhuc questionem instant, dicentes hæc duo ideo diuersa esse peccata, quia diuersorum legis mandatorum prauaricationes sunt. Alio nam mandato legis prohibetur actio furti, scilicet Non furaberis, alia furandi voluntas scilicet Non concupisces rem proximi tui. Cum autem hæc duo diuersa mandata sint quibus illa duo prohibentur, patet illa duo diuersas esse prauaricationes: diuersa igitur peccata. Ad quod etiam illi dicunt, diuersa quidem esse mandata, quibus illa duo distinctim prohibentur, ut Augustinus docet super Exod. Veruntamen in illis non obseruatis vna tantum prauaricatio incurritur, vnumque contrahitur peccatum licet duo diuersa illis prohibeantur. Sicut est conuerso duo sunt mandata charitatis, quibus duo præcipiuntur diligere: vna tamen in eis nobis commendatur charitas.

*Exod. 20.
Articul. 71.
ad medium
in tom 4.*

Si peccatum ab aliquo admissum, in eo sit quousque peniteat.

D
Præterea solet queri, cum ab aliquo perpetrato voluntate peccato, voluntas id agendi & actio transferint, nondum tamen vera habita penitentia, vtrum illud peccatum vsquequo peniteat, sit in eo? Quod non esse videtur: quia voluntas illa que prius fuit, non est, neque actio, quia non vult illud, vel agit, quod ante voluit vel legit. Sed non est ignorandum, peccatum duobus modis dici esse in aliquo & transire, scilicet actu & reatu: Actus est in aliquo, dum ipsum quod peccatum est, ut actio vel voluntas, in peccante est: Reatu vero, cum pro eo, siue transferit siue adsit, mens

*Responsio
questionem
determinans.*

hominis polluta est corrupta, totusq; homo simpliciter obligatur perpetuis. Nec vnquam est in aliquo peccatum, actu, præter originale, quin sit etiam reatu: sed est reatu intelligendum, postquã transit actu.

Quibus modis dicitur in scriptura reatus. E

Reatus in scriptura multipliciter accipitur, scilicet pro culpa, pro pœna, pro obligatione pœnæ temporalis vel æternæ, Si enim mortale est, obligat nos pœnæ æternæ. si veniale, obligat nos pœnæ temporali. Duo enim sunt genera peccatorum, mortaliū, scilicet, & venialium. Mortale est per quod homo mortem æternam meretur. Crimen enim vt ait August. est, quod est dignum accusatione & damnatione. Veniale autem quod hominem vsq; in reatum perpetuæ mortis non grauat, veruntamen pœnam meretur, sed facile indulgetur.

De modis peccatorum qui multipliciter assignantur. F

MODI autem peccatorum varias in scriptura habent distinctiones: in qua dicitur peccatum duobus modis committi. scilicet cupiditate & timore, vt Aug. tradit super illum locum psalmi. In censa igni & suffossa. His n. duobus modis dicit omnia peccata mortalia includi. Et incensa igni ea dicit quæ ex cupiditate male incendente oriuntur. Suffossa vero, quæ ex timore male humiliatæ proueniunt: quod est, quando quis cupit non cupienda, vel timet non timenda. Abi vero dicitur peccatum fieri tribus modis, scilicet cogitatu, verbo, & opere: vnde Hieron. super Eze. h. Tria generalia delicta sunt, quibus humanum subiacet genus. Aut. n. cogitatione, aut sermone, aut opere peccamus. His aliquando etiã additur quartus modus, scilicet consuetudinis: quod in quatruiduano Lazaro significatum est. Dicitur quod homo peccare in Deum, in se, & in proximum. In Deum, cum de Deo male sentit, vt hæreticus: vel

In tom. 2.

*Aug. ad illu
Versum 17.
psal. 79.*

*Hier ad fine
ca. 48.
Ezech. in
commenta-
riis tom. 5.*

quæ